

LUD

jedynе pismo polskie w Brazylii wychodzące dwa razy na tydzień.

Wydawca i Redaktor: Ksiądz Jan Pałka

PRENUMERATA: W Brazylii 10\$000 z góry, 11\$000 z dołu, półroczna 5\$000; za przesyłką osobną, nie we wspólnych paczkach, dopłaca się 2\$000; w Argentynie 6 pezów; w Europie 3 dolary; w Ameryce Północnej 2-50 dolary; w Urugwaju 3 pezy urugwajskie.

Adres Redakcji „Ludu”: Curitiba — Avon. Dr. Jayme Reis 115
Adres dla listów: Curitiba — Caixa Postal 155 — Paraná, Brasil

OGŁOSZENIA drobne do 3 cm. wysokości przez jeden łam: do 3 razy należy przysłać 5\$000. — Ogłoszenia płaci się zawsze z góry, inaczej nie ma się za nie. Ogłoszenia można płacić znaczkami pocztowymi.

„O POVO” -- Jornal polono bisemanal

Cena numeru 200 rejsów

W KURYTYBIE do nabycia w sklepach pp. Domańskiego, Krzyżanowskiego, R. Piekarza — Kubisa.

KARTKA Z DZIEJÓW BRAZYLII.

Duque de Caxias

(W PIĘCDZIESIĄTĄ ROCZNICĘ ZGONU)

Gdy po ogłoszeniu pełnoletności cesarza Piotra II, w r. 1840, w jego ręce oddano rząd Brazylii, wybuchły w całym państwie liczne rewolty. Młody cesarz liczył zaledwie lat 15, a chociaż, przedwoześnie dojrzały, odznaczał się wprost nadzwyczajnymi zdolnościami, nie zdołałby jednak poskromić buntowników, gdyby nie pomoc dzielnego generała Luis Alves'a de Lima e Silva.

Genjalny ten dowódca, jak go nazywa współczesny literat brazylijski Ronald de Carvalho, w niespełna dziesięciu latach uspokoił cały kraj i przywrócił wszędzie ład i porządek.

W r. 1841 wyprawił się do Maranhão celem stłumienia rewolty. A już w roku następnym w bitwie pod Vanda Grande pokroił paulistańczyków i w drugiej bitwie pod Santa Luzia opozycjonistów z Minas. W r. 1845 po kilkoletniej walce usmierzył rewolucyjny granadęnski. Jako ostatnia poddała się w r. 1849 prowincja pernambukańska.

Uspokojenie tak rozległego państwa niełatwa było zadaniem. Ale mądry i waleczny generał pokonał wszystkie trudności, starając się o ile możności stłumić rewolucję bez większego przelewu krwi. To też słusznie otrzymał przydomek „pacyfikatora”. Wdzięczny zaś cesarz nadał mu tytuł barona, a później księcia (Duque de Caxias). Jedyny to wypadek w dziejach cesarstwa brazylijskiego.

Nie spotykał jednak Caxias na laurach swoich, lecz nadal służył ojczyźnie i rozstawił jej imię po całym świecie. Już w r. 1851 pospieszył wraz z wojskiem do Urugwaju, gdzie buntownicy powierzyli tyranarstwo

gentyńskiego Rosas'a Oribe oblegał Montevideo. Stoczywszy zwycięską bitwę pod Monte Caseros, zmusił nieprzyjaciela do ucieczki i dnia 8 października wymienionego roku zajął stolicę urugwajską.

Podczas okrutnej znowu wojny paragwajskiej wygrał liczne bitwy, między innymi drugą, rozstrzygającą pod Tuyutí, dnia 2 listopada 1867 r. Na czele zaś 40.000 armii, składającej się z Brazylijan, Argentyńczyków i mieszkańców Urugwaju, wkroczył po dalszych zwycięskich walkach z końcem r. 1868 do stolicy Paragwaju Asuncion i przywrócił rządy normalne. Pozostał tam aż do zabicia krwiożerczego tyrańca Solano Lopes'a w dniu 1 marca 1870 r. Odetchnęła wten czas steroryzowana ludność Paragwaju, a z nią mieszkańcy państw sąsiednich.

Odtąd już w spokoju mógł Caxias przybywać u boku ulubionego cesarza, który też nadzwyczaj cenił sędziwego marszałka. Sława jego rzetelnie była zszluzona. Roztropność wodza i dzielne jego czyny wyrwały kraj z walk bratobójczych i przysporzyły Brazylii powagi i znaczenia u obcych.

Nie długo jednak danem mu było oglądać owoce swych trudów. Dnia 7 maja 1880 r. Caxias zakończył wojowanie ziemskie i przeniósł się do wieczności.

Znany historyk brazylijski João Ribeiro nazywa go najslawniejszym generałem cesarstwa, którego wiernym był stróżem. O wdzięczności zaś narodu dla dzielnego wodza świadczy pomnik jego w Rio de Janeiro.

Józef Stańczewski.

Pierwsze Błogosławieństwo Pasterskie

w „Princeza dos Campos”

Ubiegłej soboty Ponta Grossa stała „Princeza dos Campos” przeżywała wielką chwilę, którą zaszczytne wpisać złożeńi zgłoszkami do swej historii.

Oto zawitał do jej grodu pierwszy dostojnik kościelny, ozdoby mity biskupia.

Od tej chwili dumna „Princeza dos Campos” szczyć się będzie stolicą biskupią.

A trzeba wyznać, że lud nowo utworzonej diecezji pontagrossieńskiej umiał ocenić to

wielkie dobrodziejstwo ze strony Ojca Świętego, który łaskawie przychylił się do prośby o ustanowienie osobnego biskupstwa w Ponta Grossa, ale także, wdzięczny jest Ojcu Świętemu za to, że na Pasterza Ponta Grossy wybrał kapłana wielkiego ducha, nieograniczonego poświęcenia, pełnego dla bliźnich miłości serca, jakim jest Ks. Biskup Antonio Mazzarotto. Wspaniale witali diecezjanie pontagrossieńscy, wśród których ogromna moc jest i po-

laków, swego nowego Pasterza.

Gdy w sobotę w południe zajechał pociąg, wiozący do stojącego Zwierzchnika zebrały lud zapelnili ulice i drogi przylegające do stacji.

Poważni przedstawiciele: Prezydenta Stanu J. E. Ks. Arcybiskupa z Kurytyby, władze miejskie i inne, duchowieństwo, zakonnice, delegaci różnych Towarzystw i szkoły z wielką radością witali przybywającego Pasterza, odprawiając go uroczysto do katedry na odsłapanie dziękczynnej modlitwy „Te Deum”.

Przedtem jeszcze, Jego Ekscelencja Ks. Biskup Mazzarotto z trybuny na wolnym powietrzu powitał swoich diecezjan, udzielając im swego błogosławieństwa.

Z pośród licznych reprezentantów, którzy złożyli w tym dniu życzenia Dostojnemu Pasterzowi byli również: Ks. L. Bronny, wicewizytator Księży Misjonarzy, Ks. prob. Gertner z Prudentopolis, Ks. prob. P. Warkocz z S. Candida, Ks. Robert Bonk, Ks. Józef Noglik z Ponta Grossa.

Z municypjum Iraty złożyła życzenia delegacja, w której skład wchodził p. Teodor Cichewicz.

W niedzielę J. E. Ks. Biskup Mazzarotto odprawił w katedrze uroczystą Mszę św. pontyfikalną w otoczeniu licznej duchowieństwa i wiernych.

Po nabożeństwie odbyła się ceremonia wręczenia kluczy od pałacu biskupiego.

Na długo w pamięci ludności „Princeza dos Campos” zostanie imponująca uroczystość ingresu pierwszego biskupa do Ponta Grossa.

WIADOMOŚCI Z POLSKI

Uroczystości Rocznicy Konstytucji 3-go Maja

W całej Polsce, tak po wielkich miastach, jak Warszawa, Kraków, Poznań, Lwów, Wilno, Katowice, jak po mniejszych miastach, miasteczkach, wsiach i wioskach w dniu 3 maja odbywały się wspaniałe uroczystości, by uczcić wielką rocznicę Konstytucji 3 Maja.

W kościołach odbyły się uroczyste nabożeństwa, w któ-

rych brali udział przedstawiciele władz rozmaitych, wojsko, szkoły, towarzystwa.

W szkołach uczniowie urządzali poranki, również w towarzystwach zorganizowano odczyty, pogadanki Konstytucji. Każdy, jak mógł i potrafił starał się godnie uczcić ten pamiętny dla Narodu Polskiego dzień.

Kapitały zagraniczne na budowę domów w Warszawie

Grupa kapitalistów francuskich, która zaangażowała się w Banku dla Handlu i Przemysłu, utworzyła specjalne przedsiębiorstwo dla budowy domów mieszkalnych w Warszawie, w pierwszym rzędzie na placach, stanowiących własność powyższego banku. Spółka francuska zamierza zdobyć

kapitał przez wypuszczenie na rynek francuskim specjalnych obligacji do 200 milionów franków i budować domy o mniejszych mieszkaniach — do 3 pokojów z kuchnią.

Drugie podobne przedsiębiorstwo pod firmą amerykańską organizuje się z inicjatywy jednego z konsulów

państw południowo-amerykańskich, jednocześnie właściciela biura technicznego w Warszawie. Spółka ta ma powstać ostatecznie w ciągu kilkunastu dni i dysponować będzie kapitałem w sumie 5 milionów dolarów.

Pierwsza z tych spółek obisuje rozpocząć budowę jeszcze w roku bieżącym.

CZTERY MILJONY GRZYWNY ZA PRZEMYSLANIE JEDWABIANI

W Starogardzie zakończył się proces przeciwko przemysłnikom jedwabiu, którzy narazili skarby państwa na przeszło cztery miliony złotych straty.

Wyrokiem sądu okręgowego skazani zostali Salomon Goldstein, kupiec z Torunia na trzy miesiące więzienia i karę grzywny 963 900 złotych, Herbert Bonenberger, założyciel oszukańczej firmy „Polski handel zagraniczny” na 6 miesięcy więzienia oraz 964 223 złotych grzywny, pozatem Bonenberger za przekupienie urzędnika

